

- 17 Додѣ влѣзоухъ въ Божіе-то святилище,
И разсмѣхъ сетнины-тѣ имъ.
- 18 Ты наистинѣ си гы тѣрилъ на пазгавы *мѣста* :
Хвърлилъ си гы въ пропасть.
- 19 Какъ за еднаждь достигнѣхъ въ запустѣніе :
Погынѣхъ, изчезнѣхъ отъ внезапный ужасъ.
- 20 Като сѣнъ на нѣкого когато сѣ съвѣди,
Господи, въ градъ-тъ ще прѣзришь образъ-тъ имъ.
- 21 По мое-то сѣрдце горѣше,
И утрока-та ми сѣ мѣчаше.
- 22 И азъ вѣхъ безъменъ, и не познавахъ :
Като скотъ вѣхъ прѣдъ тебе.
- 23 Всякога свѣче сѣ тебе съмъ азъ :
Ты ма хванѣ за деснѣ-тъ ми рѣкѣ.
- 24 Чрѣзъ свѣтъ-тъ си ще ма водинь,
И слѣдъ това ще ма прѣемешъ *свѣтъ* славѣ.
- 25 Кого имама на небе-то ?
И на земѣ-тъ не щѣ *другого* освѣтъ тебе.
- 26 Чезне пазть-та ми и сѣрдце-то ми,
Но Богъ є сила на сѣрдце-то ми,
И дѣлъ мой въ вѣкъ.
- 27 Защото, єто, тѣзи конто сѣ отдалечаватъ отъ те-
бе, ще погынѣтъ :
Ты си истрѣбилъ всички-тѣ конто сѣ отвращатъ
отъ тебе.
- 28 Но заради мене, добрѣ ми є да сѣ приближѣ при Бога.
Положихъ упованіе-то си на *тебе* Господа Іеова,
За да проповѣдѣвамъ всички-тѣ твои дѣла.

П С Я Л О М Ъ 74. (по Слав. ѿг.)

Масхилъ Асафовъ.

- 1 **ЗАЩО**, Боже, негодѣвашъ завсегда,
И дыми гнѣвъ-тъ ти противъ свѣцы-тѣ на пастѣжъ-
тъ ти ?